

Sayın Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım, Sevgili Öğrenciler...

Hepinizi şahsım ve EMO Yönetim Kurulu adına sevgiyle dostlukla selamlıyorum. EMO Yönetim Kurulu olarak 42. Dönemi tamamlarken, İstanbul Şube Genel Kurulunda aranızda bulunmaktan onur duyduğumu belirtmek isterim. Bugün İstanbul ile birlikte Ankara, Bursa, Eskişehir ve Gaziantep’de yapılacak genel kurullar ile Odamızın tüm Şube Genel Kurulları süreci tamamlanmış olacak.

Değerli Arkadaşlar;

“ Genel Kurullarımız, mesleğimizi uygulayarak bilimi ve teknolojiyi halkımızın hizmetine sunmak ve emeğimizin karşılığında insanca bir yaşam düzeyine kavuşmak isteyen biz mühendislerin, sorunlarımızın üstesinden gelmek için gereksinim duyduğu umut ve birlik ortamının yaratılmasına, örgütlülüğümüzün gelişmesine ve güçlenmesine katkıda bulunmaktadır.

Ülkemizde yaşadığımız ortak sıkıntı ve sorunlar bizim gibi meslek örgütlerine çok daha fazla görev yüklemekte, sorumluluklarımızın artmasına neden olmaktadır. Şimdi bize düşen görev, yeni döneme ilişkin politikalarımızı belirlemek ve örgütlenmemizi daha da güçlendirmektir. “

Geçtiğimiz aylarda Odamızın 57. Kuruluş yılı nedeniyle yaptığımız açıklamada, **"Bugün yarına, dünle beslenerek yol alır"** demiştik. Bu sözün bizim için iki büyük anlamı vardır.

Birincisi Odamızda toplumcu bir anlayışla yaratılan bilimsel ve mesleki birikime verdiğimiz önem, ikincisi de hiç kuşku yok ki bu birikimi uzun yıllar içinde yaratan mücadele dostlarımız ile birlikte, şimdi aramızda olmayan ama her dönem saygıyla andığımız değerlerimiz.

Bu genel kurulda, yakın zamanda kaybettiğimiz Sevgili Hocamız Güney Gönenç’in ve 6 Aralık 2011’de aramızdan ayrılan İstanbul Şubemizin 36. Dönem Yönetim Kurulu üyesi Şahin Özgül’ün şahsında, şimdi aramızda olmayan tüm Odamız çınarlarının anısı önünde bir kez daha saygı ile eğiliyoruz.

Değerli Meslektaşlarım;

Genel Kurulumuz Van’da yaşadığımız acının, çözüme kavuşturulamayan sorunlarla giderek insanlık dramına dönüştüğü günlerde yapılıyor. En son Bölgeden yayınlanan haberlere göre, Van’ı 7.2 ile vuran 23 Ekim’deki depremin ardından 110 gün geçmesine karşın, binlerce yurttaş hala çadırda. Konteynırlarda ise altyapı sorunları çözülmedi. Yıkıma neden olan 7.2 ve 5.6 büyüklüğündeki depremlerin ardından hayat ise bir türlü normale dönmüyor. 2 Ocak’ta eğitim öğretimin başlamasının ardından kente dönen birçok öğretmenin barınma sorunu sürüyor.

Çadırlarda ısınmak için yakılan sobalar nedeniyle ise şimdiye kadar çıkan 127 yangında çoğu çocuk 11 kişi yaşamını yitirdi. Kısacası Van’da insanlarımız bir yandan donuyor, bir yandan yanıyor. Deprem mi, soğuk mu, yangınlar mı? Van şimdi bir yangın yerinden farksız değil arkadaşlar. Ahmet Arif’in dizeleriyle;

**"Üşüyenler de var bu havalarda
El, ayak buz kesmiş, yürek cehennem
ümit öfkeli ve mahzun
ümit, sapına kadar namuslu..."**

Sözlerime Şubemizin 38.Olağan Genel Kuruluna başarılar dileyerek devam etmek isterim. Bu dönem emek ve özveriyle çalışmalarını sürdürmüş olan mevcut yönetim kuruluna, komisyonlarda görev yapan değerli meslektaşlarıma, Şubemiz çalışanlarına ve EMO-GENÇ'i oluşturan genç arkadaşlarıma örgütsel bütünlük içerisinde Odamıza sundukları tüm katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Yeni dönemde görev alacak arkadaşlara başarılar diliyorum.

Değerli Arkadaşlar;

İstanbul Şube Genel Kurulunu dünyada ve ülkemizde ekonomik, sosyal ve siyasal anlamda çok yoğun bir altüst sürecinin yaşandığı dönemde gerçekleştiriyoruz. Bir yanda, yakın coğrafyamızda demokrasi ve özgürlük alanlarının genişlemesi adı altında “Arap Baharı” olarak sunulan ve bölgenin emperyalist bir kuşatma ile yeniden dizayn edilmesine yol açan gelişmeler ile karşı karşıyayız. Diğer yanda ise ülkemizde barış içerisinde birlikte kardeşçe yaşam isteyenlerin seslerinin boğulduğu, en sıradan hak taleplerinin baskı, yasak ve gözaltılarla acımasızca bastırıldığı, emek örgütlerinin, siyasal partilerin, bilim insanlarının, gazetecilerin, öğrencilerin, belediye başkanlarının düzmece iddialar ile yıllardır keyfi olarak cezaevlerinde tutulduğu, neredeyse ülkenin her yanının yarı açık bir cezaevine çevrildiği bir dönemden geçiyoruz.

Daha geçtiğimiz haftalarda iki haber basına yansıdı. Biri, Malatya’da Grup Yorum Konserine bilet satmak ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinliğine katılmak gibi gerekçelerle haklarında “terör örgütü propagandası” suçundan dava açılan 4’ü üniversite öğrencisi 7 kişiden 6’sı, 1 ila 13 yıl arasında değişen hapis cezalarına mahkum oldu.

İkinci haber ise, İnsan Hakları Derneğinin “2011 yılı İnsan Hakları Marmara Bölge Raporu”. Açıklanan rapora göre, 2011 hak ihlallerinin katlanarak arttığı bir yıl olmuş. Geçen yıl kadın cinayetleri 2010 yılına göre 4 kat artarak 64’e çıkmış. 118 kadın yaralanırken, 75 kadın da tecavüze uğramış. 818 kişinin işkence ve kötü muameleyle karşılaştığından söz ediliyor. Yine aynı rapora göre, 81 yayınevının eserleri toplatılarak 22 gazete, kültür ve hukuk merkezi basılmış. Raporda; 2010 yılında yasaklanan Web sitesi sayısı 1511’ken 2011’de bu rakam 6 katına çıkarak 6320’yi bulduğu vurgulanıyor.

Değerli Arkadaşlar; son dönemde yaşanan bir başka gelişmeyle de yakın tarihimizin karanlık dönemiyle yüzleştik. Bugün insanlık Diyarbakır’da yapılan kazılarda çıkan 26 insanın kemikleri ile ayaklar altındadır. Diyarbakır’da bir dönem JİTEM karargahı olarak kullanılan Diyarbakır Cezaevi ile Adliye Sarayı’nın bulunduğu Saraykapı Mevkii’nde yapılan kazılarda bulunan kafatası sayısı 26’ya yükseldi.

Değerli Arkadaşlar;

Hiçbir mesleki kazanımın, yapılan icadın, kazanılan faydanın, insan kemiklerine karşı toplumun gösterdiği bu insanı dehşete düşüren duyarsızlık karşısında değeri yoktur. Bugün aramızda olmayan, kaybedilen, üzeri örtülen ve inkar politikaları ile yaşamları ellerinden alınan insanlara karşı bir vicdan ve ahlak borcumuz var. Şimdi soru çok açıktır. Kim kazanacak. Bu zulüm ile beslenen 21. Yüzyılın barbarları mı? Yoksa büyük insanlık mı? Gerisi *laf-ü güzaf*dır arkadaşlar.

Değerli Meslektaşlarım;

Peki bizler ne yaptık? Böylesine ağır anti-demokratik bir süreçte üzerimize düşen görev neydi, toplumsal sorumluluk içerisinde bir meslek örgütü kimliği ile nasıl davrandık? Sanıyorum Genel Kurullar; esas olarak bu muhasebenin yapıldığı en önemli ortamlardır aynı zamanda.

Odamızın dönem içerisinde yaptığı ulusal ve uluslar arası bir çok bilimsel mesleki etkinlikte, Yönetim Kurulu adına görüşlerimizi ifade ederken, doğal olarak yaptığımız etkinlik kapsamında öne çıkan politikalar üzerine yorum getirmeye çalıştık.

Orta Anadolu da, Doğuda, Karadeniz’de bir yandan HES’leri, diğer yandan ısrarla ithal kömür ve doğalgaz ile sürdürülen elektrik üretim santralleri ile artan dışa bağımlılığımızı, Güneyde Nükleer Santral Kurma girişimlerinin yanlışlığını, Batıda yoğunlaşan sanayi ile birlikte enerji tüketiminde yaşanan adaletsizliği ve açığa çıkan çarpık kentleşmeye bağlı çevre sorunlarını, Güneydoğu’da ise gündeme gelen büyük ölçekli baraj ihaleleri ile yok edilmeye çalışılan tarihsel ve kültürel mirası, yenilenebilir enerji kaynaklarının bilinçli olarak ihmal edildiğini, geri bırakılmış, kendi kaderine terk edilmiş bir bölgede insanların en temel yaşamsal hakkı olan enerjiye erişim olanaklarının kalmadığı koşullarda, kaçak elektrik adı altında toplumsal sorunların ve sorumlulukların Bölge insanının üzerine yıkıldığını, elektrikte kayıp ve kaçak olgusunda esas gerçeklerin ise yok sayıldığını söyledik.

En büyük enerji kaynağımızın enerji verimliliği olduğunu, yaşamın tüm alanlarında enerjinin verimli kullanılması için bütünlüklü politikaların hayata geçirilmesi gerektiğinden söz ettik. Son 20 yılda enerji alanında yaşanan özelleştirmeler ile insanlarımızın pahalı elektriğe mahkum edildiğini, kentlerimizin elektrifikasyon altyapısının bakım ve onarımları yapılmayarak kendi kaderine terk edildiğini vurguladık.

Değerli Arkadaşlar;

Söylediklerimiz sadece mevcut politikalara karşı çıkışın ötesinde, sağlıklı bilimsel ve teknik önermeler de içermesine rağmen mevcut iktidar tarafından hep göz ardı edilmiştir. Bu nedenle enerji alanında uzun yıllar içinde ağır toplumsal maliyetler ödenmeye devam etmektedir. Oda olarak hayat içerisinde birebir karşılığı olan önermelerimizin dikkate alınmadığı koşullarda, ithal edilen doğalgazın yüzde 53’ünün elektrik üretiminde kullanıldığı ve 180 Milyon m³e ulaşan günlük doğalgaz tüketiminin herhangi bir nedenle kesintiye uğraması durumunda, ülkemizin ağır kış şartlarının yaşandığı bir süreçte alternatif bir planı maalesef yoktur.

Bu duruma ait yaşadığımız en çarpıcı örnek yakın zamanda, (14 Ocak 2012 tarihinde) Marmara Bölgesi’nde yaşanan elektrik sistemindeki çökme ile Sanayimizin kalbi olan 6 ilimizde yaklaşık 3 saat süren kesinti ile bir kez daha açığa çıkmıştır. Umut bağlanan piyasa gerçek yüzünü göstermiş, İstanbul ve Trakya’da "Teknik ya da öngörülemeyen bir arıza" olarak geçiştirilemeyecek kadar büyük bir sistem çökmesi yaşanmıştır. Yaşananlar sistemin bıçak sırtı bir denge ile sürdürülmeye çalışıldığını göstermiştir. Bu kritik dengenin; doğalgaz çevrim santrallerine yakıt sağlanmasından elektrik üretiminin tüketimi karşılayacak düzeyde gerçekleştirilmesine (arz planlaması), iletim hatlarının yetersizliğinden kamu yapılanmasının aciz bırakılmasına kadar uzandığı anlaşılmaktadır.

Değerli Arkadaşlar;

Enerji alanında yaşadıklarımıza dair söylenecek çok şey var. Bu bahiste sözü daha fazla uzatmadan uygulanan politikaların sonuçları itibarıyla yaşadığımız acı tabloya ait sözün bittiği birkaç veriyi sizlerle paylaşmak isterim.

Bugün TÜİK'in açıklamalarına göre Türkiye'nin 2011 yılı enerji faturası bir önceki yıla göre yüzde 40,56 artarak 54 Milyar 113 Milyon Dolara ulaşmış. Enerjinin toplam ithalattaki payı yüzde 22,46. Resmi açıklamalara göre Türkiye son 10 yılda sadece enerji ithalatına ödediği bedel 290 Milyar Dolara bulmuş. Bu izah edilebilir ve sürdürülebilir bir şey değildir arkadaşlar.

Değerli Katılımcılar;

Çalışma dönemimizde sadece enerjide değil, iletişim ve bilişim alanında da ulusal altyapının özelleştirme politikaları ile tahrip edildiği, çalışanların iş güvencesinden uzaklaştırıldığı, toplumun çalışan kesimlerinin giderek daha da yoksullaştığı bir süreçten geçtiğimizi ısrarla vurguladık.

Mesleğimizin enerji ile birlikte iki önemli konusunu da iletişim ve bilişim alanı oluşturuyor. Bilgi toplumuna dönüşüm için bugüne kadar değişik strateji hedefleri açıklandı. En sonuncusu Bilgi Toplumu Strateji Belgesi (2006-2010) yılları arasını kapsıyor. 2012'deyiz ve bilgi toplumuna dönüştüğümüzden artık bu alanda yapılacak bir şey kalmadığından olsa gerek belgelenmiş bir stratejimiz yok. Geçen seneki değerlerle söyleyelim Türkiye, 133 ülkenin yer aldığı, hem bilgi ve iletişim teknolojileri altyapısı, hem bu teknolojilerin kullanımı, hem de hazırlık endeksinde sınıfta kaldı. Ağ Toplumu Hazırlık Endeksi'nde önceki yıl 55. sıradan 61'e düşen Türkiye, bu yıl da 69. sıraya geriledi. Türkiye'de ilk kez 2006 yılında yürürlüğe konulan 5 yıllık Bilgi Toplumu Strateji Belgesi hedefleri de kağıt üzerinde kaldı.

Bilgi ve iletişim alanındaki meslektaşlarımızın istihdamını incelediğimizde; Türkiye İstatistik Kurumu'nun geçen yıl ilk kez yayımladığı mesleki alanlara göre işsizlik verilerine bakıldığında da bilgisayar alanında işsizlik oranı yüzde 20.6 olarak belirtilmiş. Bu oranla bilgisayar alanı, 21 mesleki alan içerisinde en yüksek işsizliğin olduğu 4. meslek grubudur.

Geçtiğimiz yılı düşündüğümüzde "İletişim" kelimesi yanında en fazla "özgürlük" kelimesini gördük. Doğası gereği kanunlarla korunan iletişim özgürlüğü en fazla talep ettiğimiz özgürlüklerin başında gelmeye başladı. İnternette kaç sitenin kapatıldığını bilmiyoruz. Ancak, son yıllarda kapatılan site sayısının 30 bin-50 bin arasında olduğunu tahmin edebiliyoruz. İnternetin güvenli kullanımı adına nasıl belirleneceği belli olmayan ak-kara listelerle girdiğimiz, bizim için zararlı olmayan sitelere gene devletimiz karar veriyor olacak.

Değerli Meslektaşlarım;

Çalışma dönemimiz boyunca biz bunları, kongrelerde, sempozyumlarda hep söylemeye devam ettik. Görüşlerimizi basınla kamuoyu ile en yalın biçimde paylaşmaya özen gösterdik. Elbette tüm bu değerlendirmeleri yaparken mesleğimizin sorunlarını ülkemizin sorunlarından ayrı görmeyen bir yerde durduk. Tüm bu değerlendirmeleri yaparken, sözümüzü hep barış ile, halkların kardeşliği ile bağladık. Çünkü biliyoruz ki hangi meseleyi nasıl tartışırsan tartış; barış yoksa, adalet, hukuk yoksa bilgiyi ne üretime sokmak ne de toplumsallaştırmak olanaklı olmuyor. Sözümüz hep yarım, hep eksik kalıyor.

Ben de bu anlayış içerisinde, Örgütümüzün İstanbul Şube Genel Kurulunda, sizlere yaptığımız emek ve değer içeren onca mesleki ve sosyal etkinlik ile çıkardığımız yayınlardan, mesleğimizdeki gelişime duyduğumuz sorumluluk ile yaptığımız meslek içi sürekli eğitimlerden, yine onlarca komisyon ve çalışma grubu ile mühendislik alanlarımıza sunduğumuz katkılardan söz etmek, üniversiteleri, öğrenci genç arkadaşlarımin sorunlarını konuşmak isterdim.

Her ne kadar, tüm bu çalışmalarımızı büyük bir emek ve özveri ile sürdürmeye, konuşmaya, tartışmaya devam etsek de, hepimizi her an doğrudan etkileyen ülkemizin bambaşka bir gündemi ile karşı karşıyayız arkadaşlar. O gündemde bilimin, tekniğin, mühendislik hizmetlerinin anlamını gölgeleyen başlıklar ile karşı karşıyayız.

Bize dayatılan gündemde dünyanın en pahalı elektriğine mahkum edilmiş yurttaşlar var. Giderek daha da yoksullaşan ve artan işsizlik ile karşı karşıya bırakılmış meslektaşlarımız var. Uzun yıllar içerisinde oluşturulmuş kamusal hizmet alanlarımızın parçalanması ve yok pahasına satılması var.

Değerli Dostlar; Bize dayatılan gündemde; Hopa'dan, Fındıklı'dan Gerze'ye, Tonya'dan, Yeşilirmak havzasından Solaklı'ya, Karaçam Köknar'dan Ordu'ya, Loç vadisi, Senoz'dan İkizdere'ye, Amasya Taşova'ya, Trakya Ergene'den Çorlu'ya, Dersim'den, Munzur'dan, Antalya Fethiye'den Yuvarlakçay'a, Saklıkent, Manavgat'tan Tortum'a, Kaz Dağları'ndan, Turgutlu'ya, Hasankeyf'e, yani neredeyse tüm yaşam alanlarımızda bizlerle var olagelen derelerimizin ırmaklarımızın madenlerimizin, kültürel miraslarımızın çok uluslu tekellere peşkeş çekilmesi ile yaşanan toplumsal huzursuzluk ve kaygılar var.

Bize dayatılan gündemde, Özelleştirme adı altında yaşanan kaos ortamında Kentlerimizin ciddi elektrik kesintileri ile çaresiz bırakılması, ülkemiz elektrik bakım hizmetlerinin kendi kaderine terk edilmesi var. Kentin tüm duyarlılıklarını yok sayarcasına sürdürülen çarpık kentleşme, Dünyada en üst sırada yeralan ve cinayete dönüşen iş kazaları var.

Değerli Arkadaşlar,

Bize dayatılan gündemde Çernobil ve Fukuşima felaketlerinden ders çıkarmamakta ısrar eden AKP iktidarının ısrarla Mersin Akkuyu'da, Sinop'da tüm tepkilere rağmen hızla devam eden Nükleer santral kurma girişimleri var.

Tüm dünya Japonya'da yaşanan nükleer santral faciasının ardından dersler çıkarırken, kendi ülkelerinin enerji üretim programlarını yurttaşlarının tepkilerine karşı saygı gösterip, yeniden düzenler ve denetlerken, birçok ülke nükleer programını iptal ederken; AKP Hükümeti, yanlısında ısrar ediyor. Nükleer lobileri ve içeride güç aldığı yandaş şirketleri palazlandırmak adına Mersin'de ve Sinop'ta santral kurma inadını sürdürüyor.

Şimdi buradan AKP Hükümeti'ne, ülkemizi yönetme sorumluluğunda olanlara sesleniyorum. Gözlerimizin önünde yaşanan insanlık trajedisi karşısında hiçbir şey olmamışcasına hareket edemezsiniz. Nükleer santralden yayılan radyasyonu evdeki tüp gazla, televizyonla, bilgisayarla karşılaştıramazsınız.

Sevgili Arkadaşlar,

Nükleer santral gerekçesi olarak sunulan enerji ihtiyacı ve "Karanlıkta kalacağız" söylemleri tam bir aldatmacadır. 40 yıldır aynı yalanı söylüyorlar. Türkiye nükleer santraller kurulmadığı için değil, son 40 yıla damgasını vuran sağ liberal işbirlikçi siyasetçilerin yarattığı kaos ile bir krizin eşğine getirilmiştir. Enerji üretiminde her zaman doğru seçenekler vardır. Bütün mesele yenilenebilir enerji kaynaklarımızı öne çıkaran doğru bir planlama ve kamusal anlayışın yaratılması, mevcut kaynaklarımızın çevreye uyumlu bir şekilde değerlendirilmesidir. Enerji alanında yaşanan özelleştirmeler ile Türkiye enerji yönetim erkini ulusal ve uluslararası sermayenin çıkarlarına teslim etmiştir.

Şimdi nükleer santral değil, enerji kaynaklarımızı kamu yararına devreye sokmak, enerji verimliliğini gerçek anlamda hayata geçirmek, enerjide toplumsal adaleti ve hukuku yaratmak zamanıdır.

Sonuç olarak artık sözün bittiği yerdeyiz. Buradan son bir kez daha sesleniyorum;

Banka hesaplarını ve ticari karlarını insan hayatından önde tutanlara, havamızı, suyumuzu kirletenlere, enerji kaynaklarımızı yağmalayanlara, tüp gazla nükleer santrali ayıramayanlara geleceğimizi teslim etmeyeceğiz!

Değerli Dostlar;

Biliyorsunuz, biz bunları söylüyoruz diye bazı çevrelerce, meslek odası olarak kendi işlerimizin dışına çıkmakla, tırnak içinde politika yapmakla suçlanmışızdır sürekli.

Biz bu çevrelerin niyet ve çıkarlarını ve son 20 yıl içerisinde iktidarların ismi değişse de neye hizmet ettiklerini, bizlerin emek demokrasi ve barıştan yana duruşumuz karşısında nasıl bir meslek odası istediklerini de biliyoruz elbette.

Şimdi bu genel kurullar sürecinde birçok yerde denemek istedikleri gibi İstanbul'da da Odamızdaki demokrasi güçlerine karşı AKP'nin sesi olmaya talip olanlar yine mühendislikten, mesleki birlikten, işbirlikçi sermayenin iktidarlara oluşturduğu çıkar ayaklarına payanda olmanın erdemlerinden söz edeceklerdir. Arkadaşlar, hiç kuşkunuz olmasın bu oyunu dün olduğu gibi bugünde ve gelecekte de bozacağız. Yağma yok, Odamızı ırkçı, gerici, işbirlikçi zihniyetlerin saldırılarına karşı savunacağız.

Bizler biliyoruz ki mesleğimizin temellerini oluşturan bilim ve teknoloji ideolojiden bağımsız soyut kavramlar değildir.

Üretim ve sanayileşmeyi çevreye ve doğaya karşı sorumluluk bilinciyle kavramak, insanların enerjiye erişim, haberleşme, ulaşım, barınma ve beslenme olanaklarını ortak bir fayda, sosyal bir hak, toplumsal hukuk ile çözülmesini talep etmek, silimi, teknolojiyi bu anlayış ile kavramak ideolojik bir tercihtir. Bu nedenle gönül ferahlığıyla bir kez daha belirtmek isterim ki biz önümüzdeki dönemde de daha çok politika yapmaya Bilimi ve tekniği halkın hizmetine daha çok sunmak için kendi meslek alanlarımızdan çalışmaya devam edeceğiz.

Bu egemenlerin dünyası için tarif edilen "istikrar, kar ve tüketim" onların olsun arkadaşlar. Biz eşit ve özgür bir ülkede barış ve adaleti savunmaya devam edeceğiz. Yüzümüzü topraklarımıza, madenlerimize, fabrikalarımıza, santrallarımıza, yani ortak yaşamın olduğu her yere çevirmeyi sürdüreceğiz.

Şimdi bize düşen şey, 57. Kuruluş yıldönümümüzde söylediğimiz gibi Mühendislik mesleğinin gelişimi ve bilimin kamu yararına kullanılmasında öncülük yapan EMO'nun, önümüzdeki yıllarda da TMMOB ve bağlı odaları ile birlikte toplumsal muhalefetin odağında yer alarak, onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam etmesi olacaktır.

"Karanlık zamanlarda şarkıda söylenecek mi? / Elbette, şarkıda söylenecek, karanlık zamanları anlatan" diyor Bertol **Brecht**.

Bende, sözlerime son verirken 42.Dönem Yönetim Kurulu adına, selam olsun karanlık dönemlerde onurlu ve dik duruşunu sürdüren tüm demokrasi güçlerine diyerek hepinizi sevgiyle dostlukla selamlıyorum.

Hepimize kolay gelsin. Yolumuz açık olsun arkadaşlar.

Cengiz GÖLTAŞ

EMO Yönetim Kurulu Başkanı